

Kā es izprotu godīgu spēli sportā un ikdienā?

Kā mēs visi zinām, sports un sporta aktivitātes, katram ir nozīmīgas dzīvē vai ikdienā. Vienam, tas ir hobijs, kādam citam, kas tuvāks, piemēram, viņa nākotne vai 'darbs'. Tomēr, kā arī sportā, tā arī ikdienā ir savi noteikumi, kuri ir jāievēro un pēc kuriem ir jāspēlē.

Šajā dzīvē visam ir savi noteikumi, sākot ar sportu un beidzot ar dzīvi kopumā. Ja visi šos noteikumus ievērotu, dzīve būtu godīga un ar savu kārtību, bet kā mēs redzam realitātē – nekad vēsturē nav izspēlēta neviena sporta spēle bez noteikumu pārkāpumiem. Tā ir arī dzīves skarbā realitāte – dzīve nav godīga, un tā nekad nebūs godīga. Tomēr dzīves negodīgums padara to interesantu, piemēram, basketbola spēlē, spēles pēdējā minūtē, kāds pārkāpj noteikumus, kas var izmainīt spēles gaitu un pat izšķirt uzvarētāju.

Kādēļ mēs tomēr pārkāpjam noteikumus? Cilvēka dabā ir vēlme pārbaudīt robežas, bet ja tās ir skaidri noteiktas, tad pēc iespējas tām pietuvoties, un dažreiz neviļus sanāk tās pārkāpt. Dažreiz mēs esam spiesti pārkāpt noteikumus, lai nezaudētu spēli kā, piemēram, basketbolā "uzsist piezīmi", lai apstādinātu pretinieku uzbrukumu, vai "špikot" eksāmenā, kas var izšķirt mūsu nākotni. Iemesli, kādēļ mēs pārkāpjam noteikumus ir dažādi. Dažiem cilvēkiem noteikumu pārkāpšana ir sava veida sports. Daži cilvēki pārkāpj noteikumus, jo jūtas iedzīti "stūrī", daži to dara adrenalīna dēļ.

Protams, mēs visi varam tiekties pēc godīguma un izcilības, tomēr, manuprāt, to ir gandrīz neiespējami sasniegt, kā jau tika minēts iepriekš – cilvēka dabā ir vēlme pārbaudīt robežas, un dažreiz neviļus sanāk tās pārkāpt. Dažreiz mēs negribot pārkāpjam noteikumus, jo pretinieks izprovocē šo pārkāpumu, bet sods jeb sekas ir jācieš mums pašiem.

Dzīve nekad nav bijusi, nav un nebūs godīga. Pat vienlīdzīgā sabiedrībā, kāds būs "vienlīdzīgāks" par visiem citiem, tomēr tas nedod mums tiesības padoties. No kļūdām un pārkāpumiem mēs nevaram izvairīties, jo tās ir mums visapkārt. Lai arī mēs kā sabiedrība varam tiekties pēc vienlīdzības un godīguma, tas ir, paša cilvēka dabas dēļ, gandrīz neiespējami. Kā es raksturotu šo visu – dzīve bez pārkāpumiem kļūtu garlaicīga.

Rīgas 21.vidusskola

Viktorija Novika -11.b